N°. 23. A°. 1841.

ZATURDAG, den 20sten MAART.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 18 Maart 1841.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: JOHN GEORG KARG en CLASINA SARA HENRIETTA BATENBURG.

En

MARIUS JOSEPH GOEDMAN en BLANCA EMANUELS; alle alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

T. M. SCHOTBORGH.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 12 Januarij.

De *Herald* bevat de berigten uit Macao, die hij zegt uit zeer goede bron te hebben ontvangen; zij zijn gedagteekend van den 7den en den 15den October ll. Volgens de eerstgemelde, is geheel de Engelsche scheepsmagt, onder kapitein Elliot, naar Pe-che-lee gestrevend, alwaar de Engelsche bevelhebber met eenen gevolmagtigde van den keizer van China, ten dien einde opzettelijk derwaarts gezonden, in onderhandeling zal treden.

De tegenwoordige gouverneur over Canton, Lin, was aan het onderzoek van twee commissarissen onderworpen die de wettigheid der onlangs door hem bedreven daden moesten beoordeelen.

Onder dagteekening van den 15 wordt gemeld, dat de onderhandeling tusschen kapt. Elliot en den opper-commissaris Khe Shan, waarschijnlijk slechts den verkoop der theeën van de laatste inzameling zou ten doel hebben, en de finale regeling der kwestie in de aanstaande lente zoude worden hervat.

Dezelfde tijding deelt het keizerlijk edict, betreffende die onderhandelingen, mede; het is in de volgende zonderlinge bewoordingen vervat:

Keizerlijk edict.

»Op den 9den dag van de 9de maand van het 20ste jaar van Taoukwang (4 october 1840) opende de gouverneur van Canton de volgende depeche in den geheime raad.

»Op den 22sten dag van de 8ste maand (17 september) werd het volgende keizerlijk edict ontvangen:

»Onlangs, daar de Engelsche barbaren te Teensin kwamen en een document van beklag aanboden, en ik ondekte, dat de stijl van hetzelve eerbiedig en gehoorzaam was, smekende met den meesten ernst, om het verleenen van onze keizerlijke gunst en vriendelijkheid, was het regt van mij aan Khe-San bevel te geven, om met de grootste oplettendheid en zorg een duidelijkheid edict gereed te maken waarin den Engelschen ontzegd of verboden werd eenige ongeregeldheden te veroorzaken, maar hun veroorloofd naar Canton te gaan, en, aldaar onder eerbetuigen, hunne klagten in te brengen, en, wanneer er inderdaad eenige billijke oorzaak van klagten bestaat, zal de gezegde groote minister zekerlijk ten hunnen behoeve een verslag opmaken en ons doen toekomen en de keizerlijke gunst afsmeken.

»Het is bevestigd, wat Khe-Shan vroeger heeft te kennen gegeven, dat de genoemde barbaren de keizerlijke instructiën en bevelen hebben gehoord en ontvangen.

»Thans heeft geheel het Engelsche eskader reeds den steven gewend, en is naar het zuiden teruggekeerd, na in een verslag te hebben gezegd; »dat langs de geheele kust de vijandelijkheden, aan beiden zijden, zouden ophouden, en dat zij geene redenen tot ongeregeldheden zouden geven, maar bijaldien zij werden aangevallen, dat alsdan hunne magt en sterkte het hun moeijelijk zou maken, zich te onthouden, om de vijandelijkheden met vijandelijkheden te beantwoorden; en dus de eene helft der Tinghal-troepen mogt wordt terugegtrokken." Zoo luidden de woorden.

»De gezegde barbaren behoorden, om hun vroeger (of later) ongehoorzaam en wanordelijk gedrag, (indien zij daarmede hadden blijven voortgaan) onmiddelijk verdelgd te zijn geworden, daar hetzelve, ofschoon door ophitsing gewekt, die verontwaardiging verdient, welke de haren overeinde zet en de muts van het hoofd doet vallen.

»Nu hebben Treenchou in Foh-kien, Taepoo in Che-he-ang, Paoushem en Sungming in Keangsoe, alle zeehavens, achtervolgelijk, met haar donderend geschut, de schepen der barbaren aangevallen, en hunnen vermetelen geest verpletterd; en de genoemde vreemdelingen hebben reeds toegestemd, en hunne begeerte uitgedrukt, om te komen, om hunne klagt voor te dragen en de keizerlijke gunst te smeken; voorzeker moeten de oorzaken van hetgeen is voorgevallen tot op den bodem worden onderzocht.

»Heden heb ik Khe-Shan gelast den rang en de magt van een keizerlijk gezant (*Yemeboe*) aan te nemen, en in vliegende haast naar Canton te reizen, ten einde naar de zaak onderzoek te doen, en naar de omstandigheden te handelen; na zijne aankomst aldaar moet hij alles met zekerheid behandelen en regelen.

»Thans ben ik bezorgd, dat de gouverneurs en luitenant-gouverneurs der zee provincien omtrent den tegenwoordigen stand der zaak onkundig mogten zijn.

»Ik beveel daarom in het bijzonder E. Lepoo aan, om 500 kennisgevende proclamatien te zenden, opdat allen daarmede overeenkomstig mogen gehoorzamen, en het op alle belangrijke wegen kan gezien worden, en zij van de verdediging en het waken voor de veiligheid mogen kennis dragen. Indien een of meer schepen der barbaren in zee het anker laten vallen, zoo is het niet noodig op dezelve te schieten, maar het is van belang om gestrenge wacht te houden en niet de eerste te zijn, die aanvalt; maar de gestrengste en geheimste schikkingen moeten worden daargesteld, en er moet niet de geringste schijn van wanorde of vertraging bestaan; — dit is van het uiterste belang.

»Ik beveel, dat heden van het oorspronkelijke document, en het klad, dat het antwoord der Engelsche barbaren inhoudt, afschriften zullen worden gemaakt en aan E. Lepoo gezonden, om door hem onderzocht te worden; en laten deze bevelen worden uitgevaardigd, ten bedrage van 500 dergelijke, opdat allen dezelve mogenkennen."

FRANKRIJK.

PARIJS, 12 Januarij.

Eene heden morgen ontvangen telegrafische depeche meldt dat de vrede tusschen Frankrijk en Buenos-Ayres gesloten is. Deze gebeurtenis is gewigtig. Zij schenkt ons de vrije beschikking over onze in die wateren liggende zeemagtelijke strijdkrachten. Zij doet in die verre verwijderde gewesten de magt onzer wapenen gevoelen en verzekert bescherming aan de belangen van onzen handel, door aan onze vlag dien eerbiedt en dien invloed te doen toekomen, welke zij allerwege, maar voor al moet hebben in landen, alwaar nog het regt der volken niet genoeg wordt geëerbiedigd. Deze werkzaam behartigende zorg voor de eer van den Franschen naam is het edelste antwoord, hetwelk de regering geven kan aan dezulken, die, met opzigt tot ons aanzien buitenslands en de belangen van onzen handel, haar van onverschillligheid beschuldigen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 15 Januarij.

Sedert eenige dagen zijn de berigten uit Zwitserland van vrij zwaarwigtigen aard. In de kantons Solothurn, Aargau, Baselland en voornamelijk in het zoogenaamde *Schwarzbubenland* (in eerstgemeld kanton) heerschte, reeds voor eenige dagen, onder het volk, de geweldigste gemoederen-gisting, ten gevolge eener door den grooten raad van Solothurn voorgenomene herziening der staatsregeling. Het ontwerp daartoe zoude den 10den dezer aan het volk ter verwerping of aanneming aangeboden worden; en werd ook werkelijk door de meerderheid aangenomen. Van de zijde der priesterpartij waren echter, sedert eenige maanden, reeds geene geheime en opentlijke middelen onbeproefd gelaten, om in de politieke gesteldheid van het kanton, eene meest doortastende omkeering te bewerken. De in een liberalen zin voorgenomene herziening was niet in den geest dezer partij, en reeds geloofden zich hare aanvoerders magtig genoeg, het masker te kunnen afwerpen, en opentlijk tot geweldaden te kunnen overslaan.

De hoogste landsoverheid was echter van alles wat er omging behoorlijk onderrigt, en besloot van alle haar ten dienststaande middelen gebruikt te maken om de wettelijke orde van zaken in stand te houden. Reeds had zij door geheel het land de meest ijverende oproerigen doen in hechtenis nemen en eene niet onaanzienlijke troepenmassa ter harer beschikking genomen. Intusschen is, volgens brieven van 11den en 12den Jan. werkelijk, zoowel in Solothurn als in Aargau en andere kantons van het Jura district, de volksopstand uitgebarsten en hebben reeds ernstige gevechten plaats gehad, waarin aan beide zijden dooden en gekwetsten zijn gevallen, doch waarbij, zoo als de zaken op het oogenblik stonden de opstandelingen het onderspit hadden gedolven.

Den 11den waren van de zijde der Aargausche regering, de regeringsraden Wey en Waller, als afgevaardigden naar het klooster Muri gezonden, om aldaar, met opzigt tot de aanneming der herziene staatsregeling, nog iets te bespreken. Toen zij nu, onder eene bedekking van 12 man ruiterij, het klooster weder verlaten wilden, werden zij door een hoop boeren aangevallen, die met stokken en boomtakken hen overweldigden en weder binnen het klooster dreven. De regeringsraad Wey wordt gezegd ten gevolge der hem toegebragte slagen reeds overleden te zijn. — In Brügg is een wagen aangehouden geworden, wiens last voor koopmansgoederen was

aangegeven, doch die bevonden is met 20 centenaars beskuid bevracht te zijn, en die uit het klooster Maria Stein naar het klooster Muri werd afgezonden: in hetwelk een groot aantal ultramontaansche geestelijken de wijk hadden genomen. — Uit Aargau wordt, onder anderen, van den 11den des avonds, nog het volgende geschreven:

»De Regeringstroepen zijn heden middag in het Freiamt binnengerukt. Hier werden in den namiddag kanonschoten gehoord. De bedroevende tijding van het uitbreken des burgerkrijgs heeft zich helaas bevestigd. Een 1000 man sterk detachement regeringstroepen is slaags geraakt met eene bende van nagenoeg 2800 freiamtern. Nu ontstond een hardnekkig gevecht hetwelk omstreeks 4 ure heeft aangehouden, en waarbij eindelijk de regeringstroepen het te kwaad kregen, omdat hunne patronen verschoten waren. Daar nu echter de grove artillerie op de freiamtern losbarstte, trokken deze laatstgenoemden tot in de nabijheid van het klooster Muri terug, met verlies van 12 dooden en een groot aantal gekwetsten. De regeringstroepen telden daarbij slechts 2 dooden. De klooster-geestelijken zijn uit Muri ontvlugt; slechts ettelijke klooster-knechten zijn in het klooster gebleven.

☞ In het *Handelsblad* van den 4den Januarij ll., leest men het volgende:

HUWELIJKS VOORSTEL.

»Ik, ondergeteekende, ben erfelijke eigenaar van een landgoed en een nieuw opgebouwd kasteel, gelegen in een schoon gedeelte der woudstreken van Beijeren. Het kasteel, waarin zich vele ruime en prachtig fraaije appartementen bevinden, is omringd door bergen, heerlijke weidegronden, velden met beken en slooten kronkelend doorsneden, in welke men met de snoer kan visschen, en bosschen met overvloedige jagt. Het landgoed ligt in een bekoorlijk dal, waar de Muzenstad, met hare zoo talrijke oude torens, oud-ridderlijke burgten, en middel-eeuwsche bouwvallen, de ziel met dichterlijke herinneringen vervult. Maar, hoe genoegelijk dit verblijf ook moge zijn, voor hen, die het landelijk leven naar de verzen van *Virgilius*, *Horatius* en *Delille* beoordeelen, ik voor mij, vind het te naargeestig en eentoonig, om niet te wenschen, een ander iemand met mij in mijne heerlijke appartementen te zien en om nog langer in mijne spiegels alleen mijn eigen *ik* te bekijken. Ik heb dus besloten om, even als andere lummels, mij in den echten staat te begeven, en, daar men mij verzekerd heeft, dat de huwelijken in den hemel besloten zijn, en het trouwen slechts eene loterij is, wil ik eens zien wat de hemel mij beschoren heeft, en welk schoon schepsel het rad van avontuur voor mij heeft bestemd.

»Met dit oogmerk, plaats ik deze advertentie in alle dagbladen en tijdschriften, ten einde mijne begeerten aan alle jonge dames bekend te maken. Die, welke ik verlang te huwen, moet tusschen de zestien en twintig jaren zijn, schoon haar, mooije tanden en een lief net voetje hebben; zij moet van goeden huize en zonder blaam zijn. Zij moet zich smaakvol sierlijk kleeden, maar alleen in zijde of fluweel, en in geene andere stoffen. Zij moet geene oorringen, hangers, kettingen, ringen of iets dergelijks van dat domme tuig dragen; zij moet ook geene pantoffels, hoeden met veel linten of strikken, valsch haar, enz. dragen, noch hare japonnen of kleedjes strikt naar de mode laten maken; want ik weet niets dommer dan zoo de eene de andere na te apen, even als de schapen grazende elkander volgen. Zij moet hare kleedij naar hare eigen smaak, naar hare fantaisie laten maken, zonder er op te letten wat de dames *du bon ton* daarover gelieven te zeggen. Zij moet kunnen te paard rijden en eene cabriolet mennen of anders moet zij het leeren. Onder geen voorwendsel hoegenaamd mag zij beursjes, mutsjes, of wat ook breijen, want dit handwerkende tijdverdrijf is wel, wat de duivel het gruwelijkste voor de vrouw heeft uitgevonden. Zij zal niet muziceren, dan wanneer zij in deze kunst eene wezenlijke virtuos is geworden, want niets is dengenen die ons komen bezoeken aanstootelijker dan slechte muziek te moeten aanhooren. In huis zal zij volkomen meesteresse zijn, met opzigt tot hetgeen de huishoudelijke belangen betreft, en, wat mij belangt, zal ik zeer gaarne haar in alle hare redelijke caprices haren wil vrij laten, want ik ben de verklaarde vijand van alle lijdelijke gehoorzaamheid en van alle onderwerping die naar slavernij gelijkt, welke, dank zij der heilige kerk, de bron is van alle knibbelarijen en misnoegen.

»Maar, zij zal mij op alle mijne reistogten, op alle mijne uitstapjes moeten vergezellen, omdat, naar mijne wijze van zien, de vrouw een kleinood is, waarover de man nacht en dag moet waken, en omdat het hem niet voegt in de herbergen en hotels lekker en prachtig te gaan leven, terwijl zijne vrouw zich 't huis alleen zit te verveelen. Zij moet niet, zoo als in vele huishoudens gebruikelijk is, iets het allerminste uit het oog verliezen, van al wat geschikt is om de waardigheid der vrouw op te houden; noch ook moet zij ooit zich vernederen om het eerst haren man te liefkoozen of te streelen, zoo als zoo vele arme vrouwen gedwongen zijn dit te doen, naar de luimen van haren norschen dwingeland. Als ik de uitdrukkingen; zij moet, zij zal moeten, zij moet niet, hier heb gebezigd, wil ik daarmede geenszins haar eene slavernij opleggen, maar wel haar een kontrakt, eene onderlinge overeenkomst, voorstellen, die haar kan gelukkig maken. Op den dag van het huwelijk zal zij 30,000 guldens in Russische of Pruisische schatkistbons ontvangen, waarvan zij verpligt zal zijn de renten tot hare vermakelijkheden en genoegen te verteeren, want er bestaat geene verfoeijelijker ondeugd dan de geldgierigheid. Krachtens ons kontrakt zal het haar ontzegd zijn, te dansen, omdat ik er niet opgesteld ben, mijne vrouw als eene marionettenpop te zien hopsa springen. Als zij zelve eenig fortuin bezit, behoeft zij mij dit niet ten huwelijk aan te brengen, zij zal daarover, even als over de intressen daarvan naar haren zin beschikken, doch in geen geval, onder welk pretext ook, zullen die intressen mogen gekapitaliseerd worden, daar niets hatelijker is dan de vrekkigheid, en niets dwazer dan voor anderen schatten te vergaderen. De philosophie, door welke mijn gedrag wordt bestuurd, bestaat in de genoegens des levens te genieten en bestendig opgeruimd van geest te zijn.

»Nu moet ik ook iets van mij zelven zeggen. Als ik regt goed mijn almanak nazie, dan tel ik wel 70 jaren leeftijds, maar als men naar mijne kracht en gezondheid oordeelt, ben ik niet ouder dan 25 jaar. Ik ben altijd vrolijk: ik zoek het vermaak overal, waar de strengste wet der eer het toelaat te vinden. Als er dus ergens eene schoone jonge juffer is, die wil te paard rijden en reizen of met haren echten man te huis blijven zitten, die wel oud, maar nog krachtvol, vrolijk, opgewekt en werkzaam is, zoo kan zij mij schrijven en ik zal tot haar komen; haar zien en mij aan haar vertoonen, om het even waar zij woont, mits niet buiten het Europisch vastland; terwijl, indien het huwelijk niet wordt voltrokken, ik mij op mijn eerewoord verbind, nimmer haren naam te noemen."

Munchen, *in den Zwarten Adelaar*, 15 December 1840.

THEODORUS, BARON VON HALLBERG VON BROCK, *Kommandeur der orde van St. Michiel, ridder der St. Anna-orde, kapitein kolonel van Rijn en Moezel.*

Publicke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.
Woensdag, 17 Maart 1841.

Den HOUTGROND *L'INQUIETUDE*, cum annex; aankomende den Boedel wijlen H. S. SCHOUTEN. *f10,400*. — A. W. OPPENHEIMER.

Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*
Door den Vendumeester
M. A. KEIJSER.
Donderdag, 18 Maart 1841.

Den GROND *ARGENTCOURT*, met de daarop staande KOFFIJ-LOOTS en de zich daarin bevindende KOFFIJ-KIST en KOFFIJ-STAMPMAT, enz. — En

Den blooten GROND *VUIDE BOUTEILLE*, beiden gelegen in de *Hoerhelena Kreek*; aankomende den Minderjarigen JAN F. E. BELTRUM. *f 5*. — ALEXANDER LIJONS.

Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Watermolenstraat*, bekend onder La. A. No. 208 N. W. en La. B. No. 14 O. W.; aankomende den Boedel P. VAN LEEUWEN Jr. *f4,300*. — J. O. N. ENGELBRECHT.

ADVERTENTIËN.

H. R. GUMMELS

(11076) Presenteert te koop, de volgende GOEDEREN tot *civiele prijzen*, als:

Boter, Ham, Kaas, Worst, Saucijsjes en Rolpens in vaatjes, kwart tonnen Vleesch, gezouten- en gerookt Spek, Stokvisch, Gezouten Tongen, Uijen, Broodsuiker, Vruchten op Brandewijn, diverse Zuren, Specerijen, diverse Theën, KRUIDENIERSWAREN, MANUFACTUREN, BYOUTERIEN, enz.

Madera-, Rijn-, Roode- en Brandewijn, Genever, Seltserwater, Sirop de Punch, wit- en bruin Bier bij oxhoofden en dozijnen en meer andere GOEDEREN.

(11077) Bij den ondergeteekende, (ten Pakhuize van de Heeren VAN WEST & DE HART) te bekomen:

SPERMACETI KAARSEN van 5 en 6 in het pond, SMEER KAARSEN van 6 en 8 in het pond. *extra HAVANA* SIGAREN, THEE in kistjes van 6 pond, halve vaten MESS- en N°. 1 VLEESCH, Tobbetjes MACKREELEN en HARING, *eerste kwaliteit* CIJDER, &c.

Paramaribo, den 16 Maart 1841.
J. M. DE HART.

S O C I E T E I T:
DE UITSPANNING.

(11080) *ALGEMEENE VERGADERING*, op HEDEN AVOND, ten $7\frac{1}{2}$ ure.

Paramaribo, den 20 Maart 1841.
De Adjunct Secretaris,
SIMON ABENDANON SZ.

Wordt te Koop gevraagd:

Een *NEGER-JONGEN*, tusschen de 12 en 18 Jaren oud. — Zich te adresseren ter dezer Drukkerij. (11078)

Te Koop:

Eene zoo goed als nieuwe *achtriems* *TENT BOOT*. — Te bevragen ter dezer Drukkerij. (11079)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 18den dezer, het Schip *Paramaribo*, Kapt. J. C. Töpper, van Amsterdam, hebbende 46 dagen reis; Passagiers: de Heeren P. W. Berkelbach van der Sprenkel en C. Meulman.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, het Schip *Harmonie*, Kapt. B. J. Zoetekerk, naar Rotterdam; lading: 181 vaten Suiker, 100 balen schoone Katoen, 50 vaten Rum en 66 ps. vierkant hout.

Idem, de Nd. Am. Brik *Adriatic*, Kapt. J. Rowe, naar Glouchester, lading: 214 vaten Malassie.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 17den Januarij, *de Vrede*, D. J. Wiersma. Den 21sten, *Alcyon*, J. van der Kolff, met eenige schade en verlies van anker en kettingkabel. — Den 22sten, *Hillegonda Ida*, H. A. Hendriks. — Den 27sten, *Koophandel*, F. Popken.

⁂ Het Schip *de Planter*, Kapt. H. F. Zeijlstra, is den 5den Januarij, met gebroken boegspriet en steng, te *Dover* binnengeloopen; zal moeten lossen, om nieuwe masten in te zetten en verder te repareren.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.